

MAGASIN 3

STOCKHOLM KONSTHALL

HERE COMES THE SUN 27 AUG – 4 DEC 2005

UTSTÄLLNINGSCURATORER

Daniel Birnbaum, Rosa Martínez, Jérôme Sans och Sarit Shapira

DIREKTÖR David Neuman

INTENDENT Richard Julin

ASSISTERANDE INTENDENTER Elisabeth Millqvist, Tessa Praun

CURATORASSISTENT, TEL AVIV Sandra Weil

UTSTÄLLNINGSKOORDINATORER Tove Schalin, Sannah Söderman

UTVECKLING OCH INFORMATION Johanna Molvin

ASSISTENT Erika Magnusson

CHEFSTEKNIKER Thomas Nordin

TEKNISK KOORDINATOR Christopher Garney

TEKNISKA ASSISTENTER Erik Aalto, Alex Bonitz, Simo Brotherus, Anna Camner,

Atar Geva, Noam Geva, Carmen Gheorghe, Felix Tristan Hallwachs,

David Leister, Edwin Morris, Roberto Norberg-Peyre, Jevgeni Scherba,

Fredrik Söderberg, Johan Thurfjell, Erik Åkesson

REDAKTÖR FOLDER Elisabeth Millqvist

DESIGN Mattias Givell

PUBLICERAD AV ©2005 Magasin 3 Stockholm Konsthall

Magasin 3 Stockholm Konsthall grundades 1987 och är en av Sveriges ledande institutioner för samtida konst. Sedan starten har konsthallen förknippats med omfattande presentationer av internationellt kända konstnärer. Målsättningen är att aktivt medverka i det samtida kulturklimatet genom att introducera och presentera konstnärskap och stödja konstnärlig verksamhet. Genom nära samarbete med konstnärer och andra konstinstitutioner är Magasin 3 Stockholm Konsthall i ständig utveckling. Vi ser vårt utställningsprogram som ett komplement till och en utmaning för andra institutioner.

MAGASIN 3 STOCKHOLM KONSTHALL

Frihamnen, 115 56 Stockholm, Sweden

Tel + 46 8 545 680 40, Fax +46 8 545 680 41

E-post art@magasin3.com, Web www.magasin3.com

Öppettider under utställningsperioder to 12–19, fre–sön 12–17

HERE COMES THE SUN

27 AUG – 4 DEC 2005

PILAR ALBARRACIN, FRANCIS ALÿS, GHADA AMER,
TACITA DEAN, OLAFUR ELIASSON, AVITAL GEVA,
RIVANE NEUENSCHWANDER, TOBIAS REHBERGER,
JEROEN DE RIJKE & WILLEM DE ROOIJ

CURATORER:

DANIEL BIRNBAUM, ROSA MARTINEZ,
JEROME SANS, SARIT SHAPIRA

Svenska

Here Comes the Sun är en utställning om kosmologi, tid, och vår mest framträdande himlakropp. Verken behandlar olika aspekter av tiden och dess flöde. Daniel Birnbaum, Rosa Martínez, Jérôme Sans och Sarit Shapira, fyra världsledande curatorer, har tillsammans utarbetat *Here Comes the Sun* som sin första utställning för Magasin 3. De är sedan juni 2004 konsthallens associerade curatorer.

Pilar Albarracín

Född 1968 i Sevilla, bor och verkar i Madrid.

Pilar Albarracín har i sitt arbete koncentrerat sig på att analysera de dominerande berättelserna och, i synnerhet, de klichéer som representerar andalusisk identitet. Folklore och populära traditioner, ritualer, religiösa myter och kvinnors roll i maktfördelningen eller festivaler, så som tjurfäktningsceremonin, speglas kritiskt i hennes reflektioner. I den kollektiva tjurfäktningsceremonin, till exempel, associeras offrandet av tjuren och festivalens upprymdhet med offergåvor till solen, med icke-produktiva ritualer och med förundran och hekatomben att våga se döden i ansiktet. Tjurfäktningsceremonin är en spegel och en ceremoni, ett maktspel som visar att offrandet är, par excellence, ett förhållningssätt ansikte mot ansikte med döden, eftersom, enligt Bataille, "rörelsen den består av är ett våld som kräver bevis för att döden existerar". *Tartero* (2004) är en separat skulptur av en uppstoppad vild tjur som visar djuret, symbolen för kraft och energi, besegrad, knäböjande och förödmjukad, men med lyfta horn och lyft blick i en slutlig, stolt och tragisk utmanande hållning inför döden. Med denna intensiva och flyktiga gest bevisar tjuren sin upphöjdhet inför solen när den möter det stora nederlaget: nederlaget i vilket det inte spelar någon roll hur döden kommer, den kommer alltid ändå.

Francis Alÿs

Född 1959 i Antwerpen, bor och verkar i Mexico City.

Filmen *Zocalo* (1999) dokumenterar en flaggstång som är placerad i centrum av det enorma torget i Mexico City. Den kastar en skugga som lockar till sig människor som försöker fly från det obarmhärtiga ljuset som faller över torget. Därigenom skapas ett stort solur med människogestalter som en beståndsdel. Detta är ett konstverk om den

Jeroen de Rijke och Willem de Rooij

Jeroen de Rijke är född 1970 i Brouwershaven, och Willem de Rooij är född 1969 i Beverwijk. Båda bor och verkar i Amsterdam. Sedan ett tiotal år har denna duo tillsammans arbetat med film i formaten 16mm och 35 mm. I alla sina verk reducerar de filmmediets uttrycksformer till det mest renodlat visuella, det vill säga det mest oförfalskat måleriska och skulpturala. I *Bantar Gebang* (2000) är landskapet indonesiskt och inramningen en stor soptipp i närheten av Jakarta. Filmen utspelas i gryningen, då solen stiger snabbt. Beträktaren får tillfälle att begrunda de subtila och plötsliga ljusförändringarna mot bakgrund av ett osannolikt och stillastående landskap.

Filmen visas klockan (speltid 10 min.):

12.20 och 12.50

13.20 och 13.50

14.20 och 14.50

15.20 och 15.50

16.20 och 16.50

på torsdagar även klockan

17.20 och 17.50

18.20 och 18.50

Texten är baserad på essäerna och intervjuerna i katalogen *Here Comes the Sun* där utställningens curatorer skrivit om respektive konstnär.

Rivane Neuenschwander

Född 1967 i Belo Horizonte, där hon för närvarande bor och verkar. Förutom att ge eko av stuprören och takrännorna på byggnaderna i Neuenschwanders hemstad Belo Horizonte i Brasilien, utforskar installationen *Chove Chuva* (2002) olika system för inneslutning och cirkulation. Hinkarna som är fyllda med vatten har små hål i botten som gör att vattnet långsamt droppar från en hink till en annan. För att processen med droppandet och överföringen ska vara kontinuerlig måste någon delta i verket genom att hälla tillbaka vattnet som faller ner i hinkarna på golvet till de som hänger i taket. Verket anspelar på tidens gång, på återvinning och, indirekt, på hållbar utveckling, en bibehållen balans, som också kan vara en metafor för känslorna. Rivane Neuenschwander har återkommande ägnat sig åt tid och organiserandet av den. I *Found Calendar* (2002), använde konstnären pappersbitar tagna från tidningar, skräp, annonser och biljetter med nummer 1 till 31. Hon ordnade dem till en egen kalender. Neuenschwander har även gjort deadline- eller bäst före-kalendrar.

Tobias Rehberger

Född 1966 i Esslingen/Neckar, bor och verkar i Frankfurt am Main. Tobias Rehberger utforskar hur processerna och kontexten kring de estetiska värderingarna uppstår. Han arbetar i området mellan design, mode och arkitektur och uppfattar konstnärsrollen som en katalysator för människors begär. Hans installation från 2003, *7 ends of the world*, består av 222 lampor ordnade i grupper. Den ingår i en samling verk som använder ljus och digital teknologi för att koppla samman en lokal situation med en eller flera andra platser runt hela världen. Medan planeten Jorden kretsar kring solen aktiveras olika grupper av lampor. När de återskapar ljuset i avlägsna städer som Kyoto och Las Vegas, lyser de med ökad styrka och slocknar sedan långsamt. Hela rummet fungerar således som ett komplicerat solur som visar de båda himlakropparnas konstellation. Verket är en polyrytmisk ljusmaskin, på samma gång kosmisk och jordnära. Beträkta- ren som korsar rummet går från tidszon till tidszon.

mexikanska solen, om planeten Jordens förflyttning genom rymden, och om den mexikanska huvudstadens sociala liv. I ett citat från 1993 beskriver Francis Alÿs sina tankar och sitt arbetssätt: "Jag tillbringar mycket tid med att gå runt i staden... Utgångspunkten för ett projekt uppstår ofta under en promenad. Som konstnär är min position liknande en förbipasserande som ständigt strävar efter att placera sig själv i en föränderlig omgivning. Mitt arbete är en följd av anteckningar och vägledningar. Uppfinnandet av ett språk går hand i hand med uppfinnandet av en stad. Vardera av mina interventioner är ytterligare ett fragment i berättelsen jag diktar, av staden jag kartlägger".

Ghada Amer

Född 1963 i Kairo, bor och verkar i New York.

Måleri, teckningar, skulpturer, installationer och trädgårdsdesign är en integrerad del av hennes arbete och präglas av samma estetik och ideologiska intressen. Utöver skillnaderna mellan hennes muslimska uppväxt och de uppförandenormer som gäller i den västerländska kulturen, alluderar Ghada Amer till universella problem, som kärlek, sexuell åtrå och kvinnoförtrycket, som råder inom olika kulturer. I målningarna som är gjorda specifikt för utställningen *Here Comes the Sun* refererar Ghada Amer till en erotisk dröm som hon hade för länge sedan. Känslan av tillfredsställelse var så stark att hon såg sig själv smälta i en ocean av guld. "Jag drunknade i en ändlös vattendamm och den var helt och hållet av guld. Jag försökte komma upp för att andas, och sjönk sedan igen. Det gyllene vattnet var mycket tjockt och jag föll djupare och djupare". Drömmen var en tydlig metafor för den sexuella omfamningen där jagets medvetande blir förlorat och där mörker och ljus blir ett.

Tacita Dean

Född 1965 i Canterbury, bor och verkar i Berlin och London.

I *Banewl* (1999), inspelad på en gård vid kusten i Cornwall i England, skildrar Dean tålmodigt en solförmörkelses förlopp: före, medan och efter. Filmen handlar om väntan, och dess långsamhet återger rytmen hos de naturliga, fysiska händelser som kameran registrerar. På grund av det ostadiga och mulna vädret försvinner det egentliga ämnet ur

sikte och åskådaren får i stället tillfälle att samla sin uppmärksamhet kring det enkla skeendet i ett lantligt landskap. Tacita Dean visar även *Diamond Ring* (2002), en film som också den utspelar sig under en solförmörkelse då solen börjar skymta fram bakom månen och ter sig som en ring av ljus. Det är ögonblickets flyktighet men också händelsens "övernaturlighet" som drar till sig konstnärens blick. Dean är en uttydare av de knappt märkbara förändringar, de osynliga fenomen som bildar motsats till naturens urladdningar och havets oändlighet.

Filmen Banewl (speltid 63 min.) visas klockan 13.00 och 15.00. På torsdagar även klockan 17.00.

Olafur Eliasson

Född 1967 i Köpenhamn, bor och verkar i Berlin.

Olafur Eliasson återkommer i sin konst till solen och solljuset och undersöker vår perception. Han experimenterar med det vetenskapliga och arkitektoniska. För Magasin 3 har han gjort nya verk som tillsammans utgör ett solärt laboratorium för Stockholm. I rummet möts man av gult ljus från verket *Solar flare lamp*, ett kluster av olika lampor. Det gula ljuset kommer från monofrekventa lysrör som endast återger en kulör av ljus, andra lampor är en ultraviolet glödlampa som avger värme, en svart glödlampa av den typ som finns i mörkrum och stora cylindrar som används i fyrhus. På väggens kortsida är *Holo lamp* placerad. Den holografiska linsen delar upp ljuset i dess olika färgkomponenter, den skiktat det och ur olika positioner i höjdlaget ser man uppdelningen av färg likt effekten av en regnbåge. Även *Flowerball* som hänger från taket ger varierande färg effekter från olika vinklar. På golvet är *Suncooker* placerad. Det är en aluminiumkonstruktion som alstrar solvärme. Den används som värmekälla vid matlagning men här har konstnären ersatt solen med en glödlampa och täckt konstruktionen av en glasmosaik. *Suncity model* är ett diagram eller graf över solens rörelse i form av en trämodell. 52 träringar representerar solens bana över Stockholm – en ring per vecka under ett år. Plexiglasskivan markerar horisonten och delar modellen i del av dag med solljus och del av dag i mörker (under skivan). Verket tydliggör ljusförhållandena och utifrån det har Olafur Eliasson format

modellen till en möjlig byggnad, ett tänkt museum för Stockholm som han utvecklar vidare på väggen i *Sun city drawings*. Ljusexperimenten sammanfattas i *Colour spectrum series* – ett färgspektrum representerat av 48 fotogravyrer som återger de färger vi upplevt i de andra verken.

Avital Geva

Född 1941, bor och verkar i Ein Shemer.

Avital Geva är en framträdande person i den israeliska konstdiskursen. Under slutet av 1970-talet kritiserade Avital Geva gång på gång vad han ansåg vara de alltför bokstavliga aspekterna som karakteriserade människors uttalanden runt omkring honom, och det tryckande behovet av mer praktiskt, verkligt agerande. Sälunda upphörde Geva med sin verksamhet i konstvärlden och 1977 startade han ett växthus som utbildnings- och experimentverksamhet i sin kibbutz Ein Shemer. Arbetet i växthuset utförs generellt i samarbete med olika arbetslag av forskare och med ungdomar, främst dem som har svårt att anpassa sig till det officiella utbildningssystemet. I *Biofilters and Communities* (2005) presenterar Geva sin uppfattning om tidens cykliska förlopp med hjälp av växande vete i dess olika stadier: från grodd till vissnande. Den botaniska världen i verket utvidgas genom närvaron av det grönaktiga planktonskiktet, de mikroorganismer som lever i vattnet under växterna. Mikroorganismerna, ett nästan osynligt inslag i Gevas biosfär, fungerar som ett "biofilter" och renar vattnet och förbättrar så de olika beståndsdelarnas samvaro: fisken, växterna och miljön. Konstnären säger vidare "Min möjlighet att delta i de biologiska processerna och jordbruksprocesserna i växthuset inbegriper en kvasinaiv koncentration på dem, som detta vore det enda möjliga sättet att studera dem. På så sätt hittar jag nya former av estetik, språk, med andra ord – konst som tydliggörs genom praktik... Forskning i växthuset som jag för närvarande är intresserad av gäller planktonlagret som får näring genom fotosyntesprocesser. Näten som hänger ovanför dammen blir en potentiell koloni det ögonblick då de sköljs med vatten. Algerna står också i förbindelse med det livskraftiga intrycket på platser i vilka tiden har satt sina spår. Platser som omfattar pyttesmå livsformer, (gröna) tecken på solens ständiga närvaro och den redan passerade tidens gång, och tiden som passerar just nu, härifrån och vidare".